

Medicinske odprave s srcem

Dr. Jurij Gorjanc, kirurg v bolnišnici Usmiljenih bratov v Št. Vidu ob Glini, se vsako leto prostovoljno udeležuje tudi v tretjem svetu, kjer skupaj z mednarodno ekipo v enem tednu operira več kot sto bolnikov, ob tem pa izobražuje lokalne kirurge. Doselej je bil na misijah v Mongoliji, Gani, Tanzaniji, Indiji in na Madagaskarju. O svojem delu skromno pove, da prejme veliko več, kot daruje. Opisal nam je svojo tanzanijsko izkušnjo.

Tisočkrat skozi sveta vrata?

“

Usmiljenje niso besede, temveč odnosi in dejanja, dostikrat tudi doživeto zvesto prijateljstvo.

Smo v času zastrašujočih in grozljivih poročil z Bližnjega vzhoda, sredi ideoloških radikalizacij in predvsem sredi hinavske svetovne politike, ko iste države, ki sklicujejo konference za pomiritev napetosti, istočasno prodajajo orožje enim in drugim vojaškim in revolucionarnim skupinam.

Sredi teh dogodkov, ki razblinjajo sen in željo po miru v 21. stoletju, je nič manj sramotno dejstvo, da kljub blagostanju enih držav ali celo posameznikov toliko milijonov ljudi, predvsem otrok, vsak dan strada ter umira zaradi nepopisne lakote, kakor večkrat bremo tudi iz poročil naših misijonarjev in misijonark. V mesecih od razglasitve leta Božjega usmiljenja bremo in bomo brali v krščanskih listih in drugih občilih o tem usmiljenju. Bojim se, da bo beseda ob koncu tega leta že obrabljena in zguljena in tako brez srša potrebnega notranjega premika nas samih, da je niti brati ali slišati ne bomo mogli več.

Sam priznam, da pri vseh zadevnih pozivih najprej mislim, kaj vse bi morali drugi narediti ali spremeniti, da bi dela telesnega in duhovnega usmiljenja dejansko izboljšala naše odnose med seboj, do ubogih, do ... Dostikrat pa pozabljam, da se vsako spreobrnjenje začne in mora začeti v lastnem srcu.

Tisočkrat lahko gremo skozi sveta vrata, v katerikoli posebno izbrani cerkvi, nam in svetu

nič ne pomaga, če ne bomo zaprli za seboj vrat brezbržnosti – človeške, socialne, duhovne in verske – in zavestno stopili na prag odprtih svetih vrat, ki vodijo k notranji svobodi in sreči, ki nas vodita k Bogu in hkrati k soljudem, tudi k ubogim v misijonih.

Želim končati razmišljanje, kako sem prav v minulih tednih osrečujoče doživljal usmiljenje. Ko sem prestal težko operacijo, me je sredi počasnega okrevanja klical moj prijatelj iz Gradiščanske in je po telefonu zaznal, da mi res ne gre dobro, zato me ni tolažil ali spodbujal z besedami ter dobrimi željami, temveč sva se poslovila oba v solzah in z ugaslim glasom.

Že naslednji dan me je ta prijatelj presenetil z osebnim obiskom, ko se je pripeljal iz Železnega (300 km) prav zato k meni, ker je naslednji dan odpotoval s skupino v Indijo.

Še pred letom z dunajskega letališča in tudi iz Indije me je poklical in se zanimal, kako mi gre. Ko se je v začetku januarja vrnil, me je spet poklical tudi že z dunajskega letališča.

Vse to sem doživljal in shranil v srcu kot zlati dar zvestega prijateljstva in mi pomeni več, kot če bi on ali jaz tisočkrat šla skozi sveta vrata. Usmiljenje niso besede, temveč odnosi in dejanja, dostikrat tudi doživeto zvesto prijateljstvo.

Z misijonskimi pozdravi Vaš

Jože Kopeinig

SRČNA PROŠNJA MISIJONARJA TONETA KERINA

Za novo cerkev na Madagaskarju

Že leta podpiramo projekt misijonarja Pedra Opeke na Madagaskarju. Zdaj pa smo prejeli veliko in srčno prošnjo

Fotografija notranjosti ene izmed več cerkev, ki jih je misijonar Tone Kerin že zgradil na Madagaskarju.

misijonarja Toneta Kerina, ki deluje kot misijonar na oddaljenem podeželju.

Njegova misijonska postaja je dostopna samo s traktorjem ali včasih s terenskim motorjem. A na tej postaji je v zadnjih dveh letih preko 200 odraslih prejelo zakramente krsta, birme in evharistije.

Ti kristjani si zelo želijo misijonsko cerkev Marijinega Brezmadežnega spočetja.

Vsem faram smo posredovali veliko prošnjo, da bi prav koruške fare podprle gradnjo te cerkve. Celotna gradnja znaša okoli 25.000 evrov.

Mnogo duhovnikov se je na to prošnjo odzvalo. Iz srca hvala za to darilo kristjanom na Madagaskarju, ki je znak naše misijonske solidarnosti. Sporočamo, da sredstva zbiramo še naprej.

Če bodo mnogi pomagali, bomo lahko z Božjim blagoslovom omogočali velika dejanja!

MALGAŠKI ZBOR IZ SLOVENIJE JE NASTOPIL V ŠMIHELU NAD PLIBERKOM

»Z veseljem bomo še obiskali Koroško«

PIŠE
MATEJA RIHTER
FOTO: FRANC
OPETNIK

Še vedno navdušeni nad obiskom misijonarja Pedra Opeka pri nas na Koroškem smo želeli to misijonsko veselje ohranjati naprej. To nam je zagotovo uspelo ob obisku Malgaškega zbora v Šmihelu nad Pliberkom v nedeljo, 22. novembra 2015. Razgiban zbor vodi Marko Petrovič.

Kako je nastala ideja za malgaški zbor? Ali ste imeli kakšno avdicijo?

Marko Petrovič: Idejo za malgaški zbor so imeli v Misijonski pisarni v Ljubljani z namenom, da bi peli malgaške pesmi pri mašah, ki jih je daroval Pedro Opeka v sklopu dogodkov ob misijonski nedelji konec oktobra 2015.

Prvo vajo smo imeli sredi avgusta in ljudje so se zelo hitro navadili na melodije, ki so preproste, a očarljive. Tudi na izgovorjavo besed so se prav hitro navadili, čeprav so pesmi na splošno kar hitre in je nevarnost da se jezik »zafrenkla«! Pri izgovorjavi je veliko pomagala Malgašinja Sebastienne, zelo velika pomoč pri pesmih pa je bila tudi spremljava na harmoniki Jerneja Arha. Nismo imeli avdicije, ker sem želel, da ima priložnost sodelovati res kdorkoli želi. Tako imamo v zboru ljudi, ki so zelo izkušeni pevci in tudi ljudi, ki niso nikoli peli v zborih, ampak jih je ravno ta projekt pritegnil. Poudarek pa je bil vedno na veselju in ne na perfekcionizmu!

Zagotovo je bilo srečanje s Pedrom Opeko tudi za vas nekaj posebnega ...

Marko Petrovič: Maše s Petrom Opeko so bile res nekaj posebnega. Mašo v Šentvidu je zaznamovalo veliko pričakovanje in želja, da ga presenetimo s petjem v malgaščini! Čutilo se je tudi veliko pričakovanje vsega občinstva in veselje ob srečanju z misijonarjem, ki je zares 'bojovnik upanja'. Ko je pri pridigi rekel, da je mislil, da smo Malgaši in da bomo šli kar z njim nazaj na Madagaskar, nam je bilo jasno, da nas je vesel. Opeka vsako nedeljo obhaja mašo, ki je resničen izraz veselja in pravi praznik in je bil gotovo srečen, ko je videl, da je okoli 90 pevk, pevcev in glasbenikov ustvarilo zelo podobno vzdušje na robu Ljub-

ljane! In tudi občinstvo je začutilo to veselje. Pri »Jagnje Božje« so ljudje začeli sami od sebe ploskati po ritmu! Peter Opeka nas je po maši spodbudil, naj ostanemo skupaj.

Odmeven je bil vaš nastop v Šmihelu nad Pliberkom. Kakšno je bilo vzdušje na Koroškem?

Marko Petrovič: Zelo veseli smo bili vabila na lepo Koroško, kamor nas je povabil gospod Kopeinig. Pot ni bila samoumevna tisti dan, ker je snežilo in nismo vedeli, ali bo avtobus lahko potoval čez Ljubelj, a je šlo brez težav. Navdušila nas je lepa cerkev v Šmihelu s čudovito akustiko in prijaznost župnika gospoda Slavka Thalerja. Po maši radi zapojemo še nekaj pesmi, oziroma ponovimo katero izmed najljubših in smo

bili presenečeni, da so ljudje, kljub temu da je bila maša zaradi našega petje že precej dolga, še ostali in nas poslušali. Po maši smo se v farni dvorani še malo družili z ljudmi iz Šmihela, potem pa nas je na kosilo v Tinje povabil gospod Kopeinig in nam še prej naredil čudovito predstavitev/meditacijo ob mozaikih v tamkajšnji kapeli.

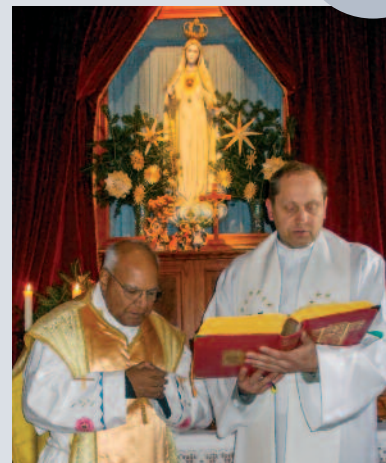
Upamo, da boste na Koroško prišli še kdaj ...

Marko Petrovič: Z veseljem bomo še prišli na Koroško. Ta dan, ki smo ga preživeli v Šmihelu in Tinjah nas je res obogatil: večina članov zbora je bila prvič pri dvojezični maši, prvič v Šmihelu, prvič v Tinjah. Premalo se zavedamo, da se Slovenija ne konča na vrhovih Karavank!

Poseben obisk v Selah

PIŠE
ZALKA
KELIH-OLIP

Chrys Saldanha je leta 1970 v Selah imel ponovitev nove maše in se s tem hotel zahvaliti svojim dobrotnikom, Kacmunovi družini, ki ga je podpirala v času študija. Stiki z družino so ostali, predvsem preko dopisovanja. Zadnjih osemnajst let je preživel v Rimu, kjer je bil odgovoren za izobraževanje salezijskih bogoslovcev. Zdaj prevzema novo nalogo v Angoli. Ko se je po skoraj dveh desetletjih poslavljaj iz Rima, je izrazil željo, da bi rad še enkrat obiskal Sele, kraj, kjer bivajo njegovi znanci in dobrotniki. Ta želja se mu je izpolnila v sredo, 16. decembra 2015. Kot že v sedemdesetih letih, je tudi zdaj poromal k Mariji na Sedlce in tam daroval sv. mašo za svoje dobrotnike - medtem je že nekaj rajnih.

Na sliki ga vidimo v Marijini kapeli na Sedlcah, ob njem predstojnik salezijanec na Rakovniku, Marko Košnik.

Novomašniki – novo upanje

Veselim se s šestimi novomašniki, ki so jih podpirali naši dobrotniki.

JACOB NADUVILEKALAM

DOBROTNIK: MOŽ IZ ŠMIHELA

MANU M. KUNNATHUPARAYIL

DOBROTNIKA: EVA

GEORGE VALLIAMTHADATHIL

DOBROTNIKI: ŽRV PODGORJE

GEORGE MALEPARAMBIL

DOBROTNIKI: ŽUPNIJA SLOVENJI PLAJBERK

THOMAS JOMON THOPPIL

DOBROTNIK: MOŽ IZ ŠMIHELA

Njihovo semenišče: Good Shepherd Major Seminary, Kunnoth Kiliyanthara P.O., Kannur, Kerala, India

DANIEL NELSON

DOBROTNIK: B. P. STRPNA VAS

Njegovo semenišče: Bishop's house, Punalur - 691305, Kerala, India

MISIJSKI MOLITVENI NAMENI

MAREC 2016

Da bi kristjani, ki so zaradi vere diskriminirani ali preganjeni, iz nenehne molitve Cerkve črpali moč za vztrajanje in zvestobo evangeliju.

APRIL 2016

Da bi kristjani v Afriki sredi politično-verskih spopadov pričevali za ljubezen in vero v Jezusa Kristusa.

NOV

MISIJSKI BOGOSLOVEC

Duhovna in materialna podpora

»Nobena poklicanost v duhovništvo se ne sme izgubiti zaradi pomanjkanja sredstev.« (Sveti papež Janez Pavel II.)

V duhu te misli se tudi preko misijske pisarne že mnogo let trudimo za podporo sester in duhovnikov. Hvala vsem, ki imate odprto srce za misijone.

JIBIN THAZHATHUVETTATH

DOBROTNIK: Ž. VOGRČE

Njegovo semenišče: Archeparch of Kottayam, Catholic Metropolitan's House, P.B. NO. 71, Kottayam – 686 001, Kerala, Indija

HVALA ZA VAŠE MISIJSKE DAROVE

Hvaležni smo za vaše darove, ki lepšajo svet

DAROVI od 18. 11. 2015 do 19. 1. 2016

Za bogoslovce in sestre: Duhovnik S. 800,-, Oltarna skupnost Špital 494,-, Martin, Melviče 3.000,-, Neimenovana iz fare Št. Vid 100,-, ž. Št. Lenart 200,-, E. in F. iz Borovelj 70,-, mož J. Z. 600,-, M. B. 100,-, slovenski verniki iz Borovelj 96,50,-, ž. Bilčovs 600,-, moško gibanje Brnca 430,-, E. W. 100,-, ž. Žitara vas 130,-, mož iz Borovja 600,-, ž. Hodiše 100,-, Eva iz Slovenije 600,-, duhovnik N. N. 600,-, F. B. 600,-, N. N., Galicija 600,-, duhovnik P. 600,-, ž. Št. Ilj 100,-, ž. Škocjan 600,-, ŽRV Podgorje 600,-, I. W., Paternion 600,-, B. P., Strpna vas 600,-

Za misijone: F. J. 585,-, ž. Kazaze 940,-, ž. Št. Peter na Vašinjah 900,-

Za sv. maše: J. A. 350,-, župnija 180,-, ž. Bilčovs 2.396,-, ž. Pliberk 2.450,-, ž. Št. Lenart pri Sedmih studencih 342,-, ž. Globasnica 315,-, ž. Galicija 935,-, ž. Šmarjeta 2.241,-, ž. Glinje 738,-, ž. Št. Janž 135,-, ž. Sveče 450,-, ž. Kapla ob Dravi 783,-, ž. Šmihel 2.817,-, ž. Št. Ilj 1.053,-, ž. Vogrče 496,-, ž. Ruda 216,-, ž. Grebinj 927,-, ž. Št. Lipš 1.269,-, ž. Grabštanj 600,-, ž. Gospa Sveta 432,-, ž. Radiše 297,-

Za Madagaskar – Pedro Opeka: Dr. R., Celovec 5.000,-, Mag. M. F. 5.000,-, C. K. 100,-, E. L. 30,-, M. I., Sveče 5.000,-, ž. Šmihel 700,-, J. T. 100,-, H. K. M. 2.000,-, K. G. 30,-, N. N. 100,-, S. A. 110,-

Botrstvo za Etiopijo: H. H. 100,-, U. G. 160,-, C. G. 250,-, P. L. 21,-, družina H. 250,-, F. M. 25,-, H. W. 300,-

Za Etiopijo (suša): Oltarna skupnost Špital ob Dravi 635,-, žena iz Šmarjete 1.000,-, župnija Sele 4.155,7,-, K. M. 50,-, ž. Dobrla vas 300,-, ž. Globasnica 40,-, F. I. 500,-, ž. Velikovec 50,-, ž. Sveče 20,-, ž. Pliberk 300,-, ž. Kotmara vas 30,-, ž. Radiše 10,-, ž. Št. Lenart pri Sedmih studencih 300,-, B. G. 50,-, J. R. 50,-, H. O. 10,-, A. P. 10,-, ž. Kostanje 10,-

Za Kerinovo cerkev na Madagaskarju: ž. Sele-Cerkev 200,-, ž. Rožek 200,-, ž. Lipa 215,-, ž. Škocjan 500,-, ž. St. Philippen 50,-, ž. Borovlje 100,-, ž. Šmohor 100,-, ž. Vogrče 200,-, ž. Pliberk 300,-, ž. Pisweg 70,-, ž. Kapla ob Dravi 200,-, ž. Slovenji Plajberk 200,-, ž. Maria Wörth 200,-, St. Peter im Katschtal 10,-, ž. Himmelberg 100,-, ž. Brodi 200,-, ž. St. Urban 200,-, ž. Šmarjeta 200,-, mestna ž. St. Jakob – Beljak 200,-, ž. Reisach 15,-, ž. Maria Luggau 15,-, ž. Globasnica 200,-, koroška župnija 200,-, koroška župnija 30,-, ž. Žitara vas 150,-, ž. Št. Lenart pri Sedmih studencih 200,-, ž. St. Leonhard Beljak 100,-, ž. Paternion 100,-, ž. Sveče 200,-, ž. Št. Janž 200,-, ž. St. Georgen/Zilja 20,-, ž. St. Hemma 200,-, ž. Mohličice 50,-, ž. Apače 50,-, ž. Galicija 100,-, ž. Poreče ob Vrbskem jezeru 200,-, ž. Obirsko 413,57,-

Operacije v tretjem svetu Pomoč, ki obojestransko osrečuje

Tanzanijska izkušnja

Darilo za varnejše operiranje.

Herniološko združenje Slovenije - Herniološka sekcija pri Slovenskem zdravniškem društvu je letos v sodelovanju s Španskim herniološkim združenjem pripravilo humanitarno misijo »HERNIA INTERNATIONAL« v Tanzaniji.

Na misijo smo se pripravljali eno leto, pa čeprav delo obsega nato le en teden operacij, a takrat od jutra do poznega večera. S Španci smo v letu poprej komunicirali zgolj po elektronski pošti, tudi oni se pred tem med seboj še niso srečali vsi. Dokaz, da je medsebojno zaupanje v našem poklicu onkraj globljega medsebojnega poznanstva, še posebej, ko gre za dobrodelnost? Nekaj je uspešnemu delu res doprinesla izkušnost posameznikov s predhodnih misij (doslej 5) ter dosledna dorečenost smernic krovnice angleške zveze Hernia international.

Le kaplja v morje

Prvobitnosti Tanzanije nam ni bilo potrebno iskati v dejstvu, da naj bi na podlagi raziskav človeškega genoma tod naokrog nekoč prebivala t. i. mitohondrijska Adam in Eva. Zadostovalo je najti kraj izven turističnega vrveža, kjer vladata revščina in preizkušeni afriški zakon, v katerem se vsak znajde, kot ve in zna. In seveda bolnike v tem kraju. Temu profilu je ustrezalo mestece Korogwe s svojo splošno bolnišnico, od letališča približno 5 ur vožnje z džipom. Tam na oddelku za kirurgijo že leta dolgo deluje domačinka, redovnica s. dr. Avelina Temba, ki živi v skupnosti 50 sosester ter z dvema sosestrama-kirurginjama operira bolnike s kilami, hidrokelami, golšami, poveča-

nimi prostatami. In še čim. Strmeč smo jo poslušali, koliko dobrega stori, opominjajoč nas, da je njeno delo le kaplja v morje. Tako kot naše, a občutek in pristop na začetku delovnega tedna je bil kljub temu zelo resen. V mesecih pred našim prihodom nam je pripravila in sedaj predstavila okrog 100 bolnikov z različnimi, po navadi velikimi trebušnimi kilami. Med njimi je bilo 30 otrok. Vsak bolnik je bil pred posegom testiran na hepatitis B in HIV. Prekuženost s HIV je v Tanzaniji po uradnih podatkih okrog 6%, neuradno pa naj bi znašala okrog 10%.

Preproste operacijske dvorane

Na bolnike smo bili v vseh pogledih pripravljani. Najprej z opremo, ki smo jo v velikih zabojih za vse posege pripeljali s seboj, ter uporabili zgolj minimalno afriških, po navadi veliko slabših pripomočkov. Nato z urnikom, ki je trajal dnevno med 8.30 in 19. uro. Dvakrat smo delovni dan še podaljšali, ko je bilo potrebno tri dodatno sprejete bolnike z bolečino v trebuhu apendektomirati (odstraniti slepič z operacijo). Še nadalje z ekipo, ki smo jo letos sestavljali zgolj specialisti, brez učechih se specializantov (2 anesteziologinji ter 6 kirurginj in kirurgov). To je bila odlična priložnost, da za asistenco in operiranje sprejmemo že prej

omenjeni domačinki zdravnicispecializantki, ki sta po našem odhodu precej bolj kirurško suvereni. Tri operacijske dvorane, v katerih smo delali, so bile skrajno preproste, a čiste. Operacijske mize se je dalo nastaviti celo po višini in operacijske luči so delovale. Kakšen luksuz v primerjavi z lansko Indijo! Povrhu smo delali še s sestrami instrumentarkami in strežnicami, ki so vedele, kaj pomenita asepsa in sterilnost operacijskega polja. Občasno so nas vendarle obiskale muhe, bogomolke ali kaj podobnega in nas spomnile, da smo pač tik ob ekvatorju, kjer temperatura podnevi doseže 35 °C, vlažnost zraka je visoka, kar smo v prostorih, kjer je delovala le ena klimatska naprava, pod kirurškimi plašči pač občutili.

Po celodnevem delu ...

A že zvečer slehernega dne smo na vse to pozabili, ko smo se na debelo premazani z Autanom srečevali pri večerji na terasi bližnjega, menda edinega hotelčka mesta - »pri belem papagaju«, v katerem smo prebivali. Španci očitno ne bi preživeli tedna ob pičli afriški hrani in iz potovalk so druga za drugo romale dobrote kot so pršut (»jamon«) iz Seville, ovčji sir iz Santanderja, vino iz Taragone in še kaj. In res bi bil neumen, kdor bi se tega branil. Na

PIŠE
DR. JURIJ
GORJANC

“

S. dr. Avelina Temba živi v skupnosti 50 sosester ter z dvema sosestrama-kirurginjama operira bolnike s kilami, hidrokelami, golšami, povečanimi prostatami. In še čim. Strmeč smo jo poslušali, koliko dobrega stori, opominjajoč nas, da je njeno delo le kaplja v morje.

trenutke se mi je potem zdelo, da precej tekoče govorim špansko, a resnica je seveda nekje na sredini.

Po tednu dni dela, druženja in nastajanja novih pristnih prijateljstev smo se zadovoljni poslovili med seboj ter tudi od tamkajšnjih organizatorjev. Priredili so nam še slovesnost, mi pa smo sodelavce iz bolnišnice povabili na večerjo v naš hotel. Mestni politični veljaki so ubesedili občutke, ki smo jih preko celotnega tedna razbirali v očeh preprostih bolnikov: Hvala, da ste prišli. Kar težko je bilo zapustiti tamkajšnjo kirurško ekipo s skrajno preprosto opremo, s katero skrbijo za lokalno prebivalstvo. Zato so jim Španci prepustili veliko potrošnega kirurškega materiala, v Herniološkem združenju Slovenije pa smo jim za varnejše operiranje podarili električni skalpel-kutor.

Osnovni namen dosežen

Na pot na humanitarno misijo v Tanzanijo smo se podali vsak v svoji režiji. Španski kolegi tokrat zgolj s tem namenom. A ker gre za deželo, ki jo velja obiskati tudi iz drugih razlogov, je bila

Vsak dan je delo potekalo od jutra do večera. Dr. Jurij Gorjanc med operacijo

odločitev, da v tednu pred misijo prezačimo pljuča na vrhu gore, kjer je v zraku zgolj 49 % kisika, sicer razpoložljivega na morsk gladini, dobra. V odlični družbi dobro treniranih slovenskih planink in planincev (beri bratov s soprogama, ki sta poleg ostalih sponzorjev in donatorjev kirurško odpravo

finančno podprla) je 6 dni vzpona in sestopa minilo, kot bi mignil.

Turistična ponudba dežele pa se z obiskom gora seveda ne konča. A sklep, da bodo levi, leopardi in podobna zverjad morali počakati na kdaj drugič, je bil pomirjujoč. Osnovni, dobrodelni, namen obiska je bil dosežen.

PREDSTAVLJA SE NOVA PROSTOVOLJKA PRI INICIATIV ANGOLA

Da naredimo nekaj dobrega

PIŠE
MIHAELA
MARIJANOVIČ
FOTO: MATEJA
RIHTER

Moje ime je Mihaela Marijanovič, sem nova EVS prostovoljka. Prihajam iz zelo majhne in revne države Bosne in Hercegovine, ki je veliko trpela v vojni pred nekaj leti. Moja država je zelo dolgo potrebovala pomoč, sedaj tudi sama

želim pomagati v tem duhu in zato sem tukaj - v upanju, da bom s svojimi dejavnostmi v organizaciji Inicijativ Angola sposobna pomagati otrokom v Afriki, ki si zaslužijo boljše življenje in predvsem izobraževanje. Tukaj v Celovcu sem kot prostovoljka pri organizaciji IA in sodelujem skupaj z mladimi in dobrimi ljudmi, ki delajo na tem velikem projektu. Vesela sem, da takšen projekt in drugi podobni projekti na svetu obstajajo, saj so solidarni s potrebnimi in vanje se lahko vključijo vsi ljudje: od mladih do starejših.

V Inicijativ Angola smo med seboj zelo povezani in organiziramo različne prireditve, kot so: koncerti (Symphonia Lucis - velika in čudovita izkušnja), tombole, srečanja z begunci in mnoge druge projekte,

s katerimi bomo lahko pomagali. Zbrana sredstva pošljemo v Angolo šolskim centrom, ki jih vodijo sestre.

To je zame lepa in bogata izkušnja, saj srečujem različne ljudi iz drugih držav in imamo skupen cilj, da naredimo nekaj dobrega, brez namočenja.

Vse delamo iz ljubezni in se trudimo biti prijazni do vsakega človeka.

V organizaciji Inicijativ Angola, ki jo vodi Hanzelj Rosenzopf, župnik iz Št. Primoža, bom delovala eno leto. V zadovoljstvo mi je pomagati.

Prijazno vabim vse mlade, da se pridružijo naši organizaciji ali kateremu drugemu projektu, ki pomaga ljudem.

“

Moja država je zelo dolgo potrebovala pomoč, sedaj tudi sama želim pomagati.